

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

prosinec 2009
číslo 3 - ročník VI

Veselé vánoční hlody

■ Časopis Respekt psal nedávno něco v tom smyslu, že si vzhledem k současné vnitropolitické situaci v ČR čím dál tím víc lidí myslí, že by se mělo něco stát. Dovolují si v této souvislosti navrhnout následující scénáři, již mnohokrát vyzkoušené v jiných banánových republikách, které by navíc trochu oživilo poměrně jednotvárný adventní čas:

Tak někdy kolem prvního adventu se v pražské restauraci U tří bojovníků scházejí tři generálové české armády a zakládají – po ca. pěti pivech - vojenskou juntou národní spásy.

Takto morálně vybaveni se – jak je při převratech zvykem – odeberají k budově Rozhlasu, kde vrátí po dvouhodinové přestřelce vyvěšují bílý prapor. Volání vysílače o pomoc je považováno za nevkusnou reakci na iniciativu „Václave, stojíme za tebou“, a tak může mluvčí junty v klidu oznámit do éteru, že dnešním dnem začíná ráj na zemi a že je zákaz vycházení. Pod dojmem tohoto prohlášení se Topolánek odeberá k Berlusconiho do Toskány a Paroubek ke Kočkům do kuchyně, kde je nenásilně seznámen se základy obsluhy kolotoče, svého budoucího působiště.

Národní spasitelé následně vstupují na palubu výletního křižníku Jitřenka, kotvicího shodou okolností pod Karlovým mostem, jehož kapitán jim za příslib admirálské hodnosti dovoluje vypálit několik ran z malého příručního děla, zapůjčeného od SS Division Großtschechien, nedávno založené afganistánskými veterány. Na tuto jemnou výzvu se urychleně dostavuje prezident republiky a předává klíče od Hradu, aby posléze z rukou spasitelů převzal funkci prezidenta na doživotí, vykonávanou z malého zámečku na okraji Prahy a pod lékařským dozorem, spojenou však i nadále s právem pravidelné dodávky bavorských preclíků, včetně každoročního udělení státního vyznamenání jejich krajanskému dodavateli z Mnichova.

V mezičase odevzdává prozatímní úřednická vláda pomocí vlajkových signálů ze střechy Strakovy akademie

osud národa do rukou vrchního spasitele a vyjadřuje potěšení, že už to má z krku.

Člen junty, kterého nejméně bolí nohy, ještě zaskočí do parlamentu, kde vystřelí poplašákem do stropu a způsobí tak hromadný útěk volených zástupců, které od té doby již nikdo nikdy neuvidí, tedy až na poslance Melčáka, který za dva dny přichází uplatňovat nárok na finanční odškodnění za sako, jehož rukáv si při útěku roztrhl.

Hladký průběh puče trochu pokazí protestní demonstrace několika nepolepšitelných členů Sokola, kteří jsou ale z nařízení vedení ČOS rychle internováni v prostorách Strahovského stadionu, a to nejméně do příštího sletu.

Naproti tomu je oferta svazu obchodníků s lehkými oleji nabízejících vyrovnání letošního dluhu republiky výměnou za beztravnost přivítána, a tak se zavedení Eura

stíhá ještě během vánočního prodeje.

Prvním státnickým krokem nové vlády je zrušení ústavy, jejíž autoři si radostně zavýsknou, že už nebudou s tímto nepříliš zdařilým dokumentem nikdy konfrontováni.

Po následném uzavření vysokých škol jsou prodejem vysokoškolských diplomů pověřeny trafiky, přičemž nařízení, že cena diplomu nesmí přesahovat trojnásobek ceny vysvědčení maturitního působí silně antiinflačně.

Okamžitě po uznání nové vlády Ruskou federací přicházejí USA s ujištěním, že radar přece jen bude, a to kdekoliv a proti komukoliv, a Anděla Merkel si vzpomene na společné prázdniny s jedním z pučistických spasitelů v pionýrském táboře na Rujáně.

Ani novoroční projev šéfa junty, ve kterém slíbí svobodné volby, národ nevydělá, protože každý tuší, že to nebude zas až tak honem a že se tím pádem na neobvykle dlouhou dobu dostává v Čechách a v Moravě pokoje všem lidem dobré vůle...

Karel Pokorný (Kpokorny41@aol.com)

Ze života jednoty

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

7. října 2009

Pro velký úspěch loňského prvního ročníku pingpongového turnaje nezbylo pořadatelům než z něho udělat tradici a uspořádat letos jeho druhý ročník. Osvědčené prostory v ASZ Altstadt na Sebastinsplatzu uvítaly deset soutěžících, z nichž svým výkonem přesvědčil „SKV iron man“ 2008 Karel Svoboda a vybojoval 1. místo, následován Jitkou Scholz a Alenou Jiránkovou.

Foto: Vítěz soutěže Karel Svoboda

Turnaj v minigolfu

V neděli **8. listopadu 2009** jsme hráli již 4. ročník turnaje v minigolfu. Tentokrát jsme se sešli v hale na Frankfurter Ringu č.p. 150 - první setkání o týden předtím nám znemožnilo ligové utkání profesionálů. Ze sedmi hráčů se umístili na prvním místě hned dva soutěžící, Zdeněk Fajkus a Karel Svoboda, z nichž se při "rozstřelování" na dvou náhodně zvolených dráhách dařilo lépe Zdeňkovi Fajkusovi. Na třetím místě se umístil Martin Pokorný, na čtvrtém Dušan Pokorný, na pátém Alena Pokorná, opět po "rozstřelování" s Blankou Fajkusovou (foto), která byla tím pádem šestá v pořadí a na sedmém místě skončila Drahuše Krajcrová.

Dušan Pokorný

SKV Open 2009

21. listopadu 2009

5. ročník kuželkového turnaje SKV Open se konal v sobotu 21. listopadu již tradičně v ASZ Altstadt. Z celkem osmi soutěžících se probojovali do finále Karel Svoboda, Martin Pokorný, Karel Pokorný a Dušan Pokorný. Ve finálovém boji se umístil na 4. místě Martin Pokorný (47 bodů), 3. byl Karel Pokorný (53 bodů, vlevo), 2. skončil Karel Svoboda (64 bodů, vpravo) a vítězem tohoto 5. ročníku se stal Dušan Pokorný se 68 body.

Kuželková liga 2009

Pořadí a body

1. Pokorný, Dušan	105	2. Svoboda, Karel	95	3. Pokorný, Martin	77

4. Pokorný, Karel	71	9. Fajkusová, Blanka	19	14. Hübnerová, Ivana	2
5. Scholz, Jitka	58	10. Pokorná, Alena (J)	12	15. Fajkusová, Barbora	2
6. Fajkus, Zdeněk	57	11. Plášek, Lubomír	8	16. Pokorná, Andrea	1
7. Krajciová, Drahůše	26	12. Allis, Alexandra	5	17. Jiráňková, Alena	1
8. Novotný, Franta	21	13. Kovaříková, Žaneta	2		

Alfons Mucha

Mnichov připomíná narození mistra secese před 100 lety

Alfonst Mucha, mistr secese, je název výstavy, která probíhá od 9. října 2009 do 24. ledna 2010 v mnichovské Kunsthalle der Hypo-Kulturstiftung na Theatinerstraße.

V Mnichově žil Alfons Mucha sice jen dva roky (1885-87), ale byly to dva roky, které výrazně ovlivnily jeho pozdější tvorbu.

Do Mnichova přišel studovat malbu na zdejší akademii poté, co po nepřijetí na pražskou akademii umění v roce 1878 strávil šest let ve Vídni jako malíř divadelních kulís.

Nedlouho po svém příchodu do Mnichova se Mucha zapojil do studentského kulturně-společenského života a z jeho podnětu tu 28. února 1885 vznikl spolek studentů umění Škréta (foto), který sdružoval nejen umělce z Čech a Moravy, ale i z dalších slovanských zemí.

Spolek udržoval přátelské styky i s českými krajan-skými dělnickými spolky místních Čechů, tak i s českou besedou Slovan, z níž vznikla v roce 1892 sokolská jednota. Mucha spolku Škréta předsedal až do svého odchodu do Paříže roku 1887.

Po svém návratu do Čech se Mucha zařadil mezi umělce, kteří svou tvorbou podporovali české i slovanské sebevědomí, mimo jiné návrhem plakátu pro VI. všesokolský slet v roce 1912 (snímek) a vytvořením malířského cyklu Slovánská epepej.

Jitka Scholz

Citáty a názory

Významnou chybou obnovených stanov ČOS zůstává absence povinnosti zkušební doby členství a následně slibu nového člena jednoty.

Zcela původní a zásadní principy řízení ČOS zdola naprosto odezněly. Sokolské jednoty a sokolské župy se nedobrovolně staly závislé na vůli či nevůli tzv. Ústředí ČOS resp. jeho vedoucích činovníků. Všichni bývalí i současní vedoucí činovníci jistě vědí proč. Neméně dobře vědí, proč zahraniční sokolské organizace se nemohou stát integrovanou součástí ČOS.

(Z článku emeritního místostarosty ČOS ing. Karla Syrového uveřejněného v časopise Kanadský Sokol 5/2009)

LEGIE (8)

Naše vojsko v Itálii

Italské království, člen Trojspolku a tedy spojenec Německa a Rakousko-Uherska, se 23. května 1915 zapojilo do války. Jenže na straně Dohody, proti Německu, Rakousko-Uhersku a tehdy už i Turecku. On se Trojspolek z roku 1882, uzavřený původně pod vlivem francouzského obsazení Tunisu, už poněkud přežil.

Na rozdíl od Ruska, Francie, USA a dokonce i Švýcar v Itálii nějaká československá komunita neexistovala. Nebyla to tehdy země kam se emigruje, ale z níž se emigruje. Italský vliv na české protirakouské smýšlení byl ovšem značný. Například Sokol zvolil za součást své uniformy (kroje) červené košile, podle vzoru bojovníků Garribaldiho. Ti je zas oblékali proto, aby na nich nebyla vidět krev utržená při zraněních v boji.

Českých i uherských (slovenských) zajatců se samozřejmě v Itálii vyskytovalo od počátků nepřátelství dost, chuť bojovat za monarchii nebyla na této frontě o nic větší než na jiných frontách. Byli však v táborech společně s příslušníky ostatních národů říše.

Teprve roku 1916 na Štefánikův podnět italské princezně (údajně se znali velice důvěrně) navrhl italský spolek Dante Alighieri rozdělení zajatců podle národností. V rakousko-uherské armádě sloužili samozřejmě Slovinci, Chorvati, Poláci, Rumuni, ale i Italové.

Dělení se tudíž původně týkalo jen románských národů. Posléze však, původně spíše z praktických jazykových důvodů než pro politický záměr, byly pro Čechoslováky zřízeny zvláštní tábory. Opět to nemůžeme chápat jako snahu potlačit Slováky, ale výsledek toho, že Čechy znal tehdy jako národ jen málokdo a Slováky vůbec nikdo. Pocházeli přece z Uher. I u Čechů se vyskytovaly potíže, neb jejich země byla Bohemia a Boheimians se zase ve Francii i Itálii používalo nejvíce pro cikány.

Po katastrofě v Srbsku to byli naši lidé, pokud neodešli dobrovolně do Francie či s Hadžičem do Dobrudže a pak Ruska, kdo rozmnožil osazenstvo těchto táborů.

I v Itálii, kromě organizačního talentu a neúnavnosti Štefánikovy, sehrál vůdčí roli při založení naší armády Sokol.

17. ledna 1917 byl náčelníkem Slezské župy Sokola, Janem Čapkem, spontánně založen Československý dobrovolnický sbor v Itálii. Zatím beze zbraní a spíše jako zájmová organizace pořádající veřejná cvičení se tak shromáždilo kolem 4.000 mužů. Za války se i v Itálii nedostávalo pracovních sil a tito „zajatci“ těšící se už takřka volnému pohybu, byli zaměstnáni. Tak jako se dobrovolně shromáždili, stejně dobrovolně posílali část svých výdělků Československému národnímu výboru do Paříže.

Původně se však - než jim italská vláda povolí formaci ozbrojenou - počítalo s jejich nasazením na Soluňské frontě. V říjnu 1917 však Itálie utrpěla zdrcující porážku u Caporetta. Od vyřazení z války ji zachránilo jen včasné nasazení francouzských a britských oddílů. (Hezky o tom píše Hemingway ve Sbohem, armádo.) Ta porážka znamenala konec nedůvěry i konec italských obav, že by se naše jednotky při nasazení mohly ukázat jako trojský kůň.

Mezitím spojenci formulovali (pod Wilsonovým vlivem) mezi svými válečnými cíli i osvobození potlačených národů. Jmenování Čechoslováci, Jihoslované a Italové (dosud jich v hranicích Rakousko-Uherska žilo dost). Posléze pod přímým dohledem Štefánikovým byla 21. dubna 1918 v Římě podepsána dohoda o zřízení čs. armády v Itálii. Byla vlastně kopií dohody o zřízení čs. armády ve Francii. Protože číslování našich pluků začínalo v Rusku číslem 1, číslování pluků ve Francii číslem 21, dostal první čs. pluk v Itálii číslo 31.

Svého prvního nasazení jsme se v podmínkách italské fronty dočkali už dříve. Podobně jako v Rusku roku 1914, při hloubkovém průzkumu v nepřátelském zápolí. Postupně byly zřízeny čs. průzkumné oddíly u všech italských velitelství, mezi nimiž byl rozdělen zvláštní Regimento Esploatori Ceco-Slovaco, čítající jen 900 mužů. (I zde vzpomeňme na počet příslušníků České družiny v Rusku.) Ten existoval ještě před smluvně zajištěným zřízením čs. vojska v Itálii. I zde ovšem platilo, že na původně rakouského vojáka, nyní v italské uniformě, čeká při zajetí šibenice, a mnohé to vskutku potkalo. Jednotlivci této jednotky s průzkumnými úkoly byli zařazováni i do elitních oddílů Arditů.

Šibenice byla osudem 25 vojáků našeho 33. pluku, kteří se jako první dostali na obyčejnou frontu u Piavy. Při rakouském útoku zůstali na svých předsunutých pozicích, zatímco italské jednotky se po rakouském dělostřeleckém a plynovém útoku stáhly, aniž by Čechoslováci na svůj ústup upozornily. Ze 700 vojáků praporu se jich nakonec dokázalo probít nazpět jen 348. 25 zajatých legionářů bylo Rakušany neprodleně oběšeno.

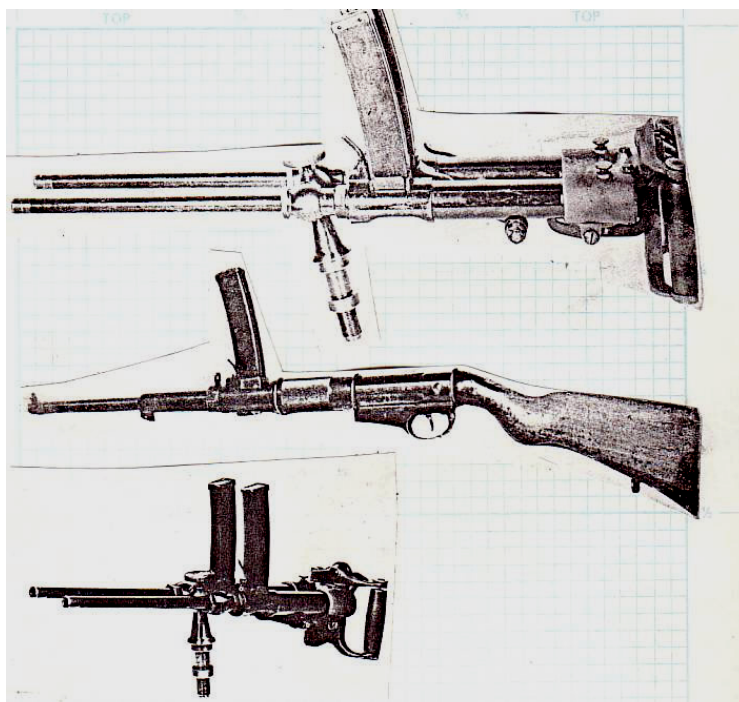
Omylem se naši řadoví vojáci, tentokrát jako celá řadová jednotka, dosud nezacvičení na

italské zbraně, dostali do sestavy elitního pluku Arditů. Ráno 17. června 1918 spolu s nimi zaútočili a dokázali postoupit o celých šest kilometrů. Jenže Italové s tak velkým postupem nepočítali a nepostoupili za nimi, takže prapor byl odříznut. Musel se probíjet zpátky. Měl 29 padlých, 14 zajatých bylo Rakušany ráno 18. června oběšeno. Mezi padlými byl i vzpomenutý Jan Čapek a pokladník čs. vojska Havlena.

Konečně byla celá naše jednotka nasazena na svém vlastním úseku fronty u Dos Alto, kde bojovala až do října 1918. (I tohle známe z prvorepublikových známek.)

Po 28. říjnu a rozpadu italské fronty se tito legionáři jako první dostali domů a byli i se svým velícím generálem Piccioni neprodleně nasazeni do bojů o Slovensko.

Celkem čítala Italská legie 22.000 mužů. Zajatých Čechoslováků bylo v Itálii celkem 56.000. Většina dala přednost bezpečí zajateckého tábora.

Ačkoli výkony Italské armády byly během První války spíše pochybné, přece to byla armáda, která jako první zavedla do výzbroje samopal. Byl to typ Villar Perosa ráže 9 mm, a vyráběný nejprve v dvouhlavňové verzi, později i ve verzi osobní zbraně. Ve výzbroji Italské armády se objevil už v roce 1915, původní verze ukotvená na motocyklech. Zásobník byl na 25 ran, zbraň vážila 3,24 kilogramu / dvouhlavňová/ anebo pouhých 1,7 kg. S účinným dostřelem 400 metrů dokázala vypálit 900 až 1200 ran za minutu. Byla ovšem opatřena jen "přibližnými" mířidly. Letecká, dvouhlavňová, verze také existovala v ráži 11 mm.

Jan Čapek, o němž tu byla zmínka, byl horník. Ještě jako zajatec se dostal do sporu

s tajemníkem naší národní rady v Paříži, Dr. Edvardem Benešem, protože odmítl distribuovat mezi zajatci jeho leták, v němž se slovy E.

Beneše pravilo: ...Zvítězíme, když ne zcela, tož z velké části...

Pokračování příště

Program

leden – červenec 2010

- stř. 05.02. fašinkové koulení**
19 hod. v ASZ Altstadt – v maskách
- út. 16.02. běžky**
organizuje Karel
- stř. 07.04. valná hromada**
17 hod. v ASZ Altstadt
- so. 15.05. spoluorganizace 45. ročníku dálkového pochodu Praha – Prčice, start Čerčany**
- so. 22.05.- po. 24.05. 37. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
(organizuje TJ Sokol Mnichov)
- ne. 10.07. horská túra na jeden bavorský -berg, -eck, -kopf, -wand nebo -spitz**

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 18 hod. pravidelné setkání v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

Chcete vědět „**Kam v Mnichově**“ a vůbec co se děje na zdejším česko-německém společenském poli? Odpověď kde jinde než na našich webových stránkách

www.sokol-muenchen.com

zVěstník vychází třikrát do roka (duben, srpen, prosinec). Uzávěrka: 14 dní před koncem předchozího měsíce. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není uvedeno jinak. **Redakce:** Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com. **Sport- und Kulturverein Sokol München e.V.** (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu. **Adresa:** SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 32, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39, Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. **Další tel. kontakty:** Karel Pokorný (starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/310 98 342. **Bankovní spojení:** Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766